proſperatur qui dimiſſis negociis ꝓpriis ſollicit⁹ eſt de alienis. Vñ dicit ſaluator Luce. xxiii. Filie hierl'm nolite flere ſuper me: ſed ſuꝑ voſipas flete. Et ſic vult xp̄s ꝙ nūꝗ̄ fleamus vel plāgamus mortē ſuā benedictam: quouſqꝫ luxerim⁹ culpā ꝓpriā. nichilo⁹ tñ non habet gratū ꝙ nos iudicemus culpā alienā. ſed ſicut vulgo dr̄. Quilibet plāgit talam ſuā. i. dānū ꝓprium Juxta illud apl'i gal'. vi. Vnuſq̄ſqꝫ onus ſuū portabit

¶ Sexto dꝫ eſſe ꝯtritio gemebūda. iō dicit in amaritudine nō in riſu. Riſus ſignū eſt mortis qñ infirmus ridet feruore īfirmitatis / ⁊ maxime qñ egrot⁹ affligitur ⁊ anxiat' / ⁊ viuaciter ſentit egritudinē. ſicut criſim ⁊ terminū ſubſequētē. yſa. xxxviii. Ecce ī pace amaritudo mea amariſſima. Cōtritio nāqꝫ amara ꝓ īcurſu diuine offēſe. amarior / ꝓ dāno ſuꝑne patrie amariſſima / pro reatu pene eterne: facit infirmū q̄ſcere ⁊ cruciatū terminare. ⁊ egrotā facit aīam creticare.

¶ Septimo ⁊ vltimo cōtritio dꝫ eſſe ītima: non ficta vl' ſimulata. ideo dicit / aīe mee. Emplaſtrū ei dꝫ poni ſuꝑ locuꝫ doloris infirmi. ſicut colliriū ponitur ſuper oculū / nō in calcaneo. ⁊ iō q2 pctm̄ eſt morbus aīe ipa precipue dꝫ contritionē pctī ſentire. vñ dr̄ Johelis. ii. Scindite corda vr̄a ⁊ nō veſtimēta veſtra. ꝯtra illos quoꝝ pnīa eſt in vultu / nō in ſpū. in veſte / nō in corde cū ypocras nr̄ medic⁹ xp̄s aīaꝝ noſtrarū doceat penitentē faciē lauare / veſtes ꝯponere / caput vngere ⁊ corpūgere. Math. vi.

¶ De confeſſione. ca. xii.

Secūdo nota de penitētia q̄tū

ad cōfeſſionē que eſt ſcd̄a pars eā virtual'r integrans Et eſt ſciendū ꝙ ſeptem ſunt in cōfeſſione attēdenda

¶ Primo enī dꝫ eē feſtiua nō tarda. ꝯtra aliquos q̄

quanto plus poſſunt differũt confiteri niſi in infirmi-
tate grauiſſima. ꝛ tales ſũt ſimiles latronibꝰ quoꝝ cõ
feſſio aculeo ꝛ q̃ſtionibꝰ extorq̃tur. qꝛ taliũ ꝯfeſſionẽ
retorquet deꝰ ꝑ aculeũ febris acute/ vł grauis ĩfirmi-
tatis. cũ tñ dicat ꝓphã. Preoccupemꝰ faciẽ eiꝰ in cõ
feſſione. ſicut ille q̃ diffidit de iure ſuo dꝫ añ iudicium
de pace ꝛ ꝯpoſitione tractare: ꝛ diem ſuum preuenire
¶ Scdo ꝯfeſſio dꝫ eſſe hũilis ꝛ verecũda: Juxta illd
apo. Ro. vi. Quẽ fructũ habuiſtis tũc in illis: in qbꝰ
nũc erubeſcitis. Latrones enĩ demiſſo capite/ ꝛ rubo
re ꝑfuſi: ſcelera cõfitẽtur. cõtra aliquos quoꝝ ſũt hoꝛ/
renda facinora/ qui nec timẽt deũ/ nec hoĩes verẽtur
Latrones timẽt patibulũ: cũ ſit tñ breue ſuppliciũ/ et
trãſitorium. ꝛ tales nõ timẽt infernũ ꝛ interminabilẽ
cruciatũ. Latrones verecũdant/ ꝛ tñ parũ aut nichil
prodeſt eoꝝ verecũdia. iſti aũt non erubeſcũt: cum tñ
pars penitẽtie ſit ipſa erubeſcẽtia. De talibus dicitur
hiere. vi. Cõfuſi ſunt qui aboĩatiõẽ deo fecerũt. qui
poſt ꝯfeſſionẽ nõ ſunt cõfuſi/ ꝛ erubeſcere neſcierunt.
qꝛ tales habẽt vtiqꝫ erubeſcentie cauſam ꝛ meritũ: et
tñ habent vtiqꝫ erubeſcentie ſignum.

¶ Tertio ꝯfeſſio debet eſſe apta non palliata. Et dꝛ
apta ꝯfeſſio: in qua pctõꝛ ſe accuſat exprimẽdo omẽs
pctĩ differẽtias ꝛ ꝑcipue aggrauãtes circũſtãtias. qꝛ
dicitur ꝓuer. xviii. Juſtus prioꝛ eſt accuſatoꝛ ſui. ſic
ꝯfitebat dauid q̃ dicebat. Dixi cõfitebor aduerſũ me
iniuſticiam meã dño. nõ dicit pro me: ſe laudãdo vel
excuſando/ ſicut faciebat phariſeus: ſꝫ aduerſum me
ſe accuſando. ſicut faciebat publicanus. Luce. xviii.

¶ Quarto dꝫ eſſe ꝯfeſſio vera/ nõ ficta. ꝛ dꝛ vera cõ-
feſſio q̃ eſt cũ ꝓpoſito emẽdendi. nõ ſolũ oris: ſꝫ etiaꝫ
cordis. De q̃ dicit dauid Cõfitebor tibi dñe ĩ toto coꝛ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

de meo. cōtra aliquos quoꝝ ꝯfeſſio ē lupi. de quo nar
rat fabula ꝙ ſemeꝫ ꝯfitebať iniqtates ſuas ꝛ interim
erat multū ſollicitꝰ: qꝛ videbat oues recedētes vñ di
xit ꝯfeſſori ſuo ꝙ cito eū abſolueret: vt ſcꝫ poſſet ſequi
oues. ſic cōfitētur aliqui in quadrageſima ꝓponētes
ad peccatum redire poſt paſcha.
¶ Quito dꝫ eſſe ꝯfeſſio ītegra nō dimidia. parū enī
valeret ſi īfirmꝰ medico febrē reuelaret ꝛ peſtē febris
celaret. ꝛ ſi nauta aliqua nauis foramia obſtrueret ꝛ
aliqua nō. Debet igiť penitēs deo integrā offerre cō-
feſſionē. deꝰ enī eſt rex nobilis ꝛ in menſa regia poni
debēt panes ītegri: nō fragmēta. deus enī nō ꝯſueuit
dimidiare veniā: idō totū hoiem ſanū facit ī ſabbō. vt
dř Joh. vii. Et ſicut magni mercatores in groſſo non
obolatā / nō denariatā vendūt: ſicut paupes mercato
res. pre ceteris qꝛ mercatura dei. ſ. grā ꝛ venia eſt res
indiuiſibilis / cū ipe ſit ſūmus mercator. iſta duo erūt
indiuiſibilia: iſtar margarite vł alteriꝰ lapidis ꝓcioſi
qui totꝰ emiť vel totꝰ dimittiť. Ipe aūt ē negociator
margaritaꝝ: q̄ q̄rit bōas margaritas vt dř Mat. xiii
¶ Sexto cōfeſſio dꝫ eſſe flebilis ꝛ lachrymoſa. ſicut
petri ꝛ magdalene. qꝛ mīa ꝛ lachryme adinuicē ſunt
valde amice. ꝛ idō vbi eſt lachryma: ibi eſt ſtatī amica
ſua / mia. Hec eſt eī aqua quā xp̄s valde ſitit. ꝛ nullus
fons tātū eū delectat: q̄tū puteꝰ lachrymaꝝ. In cuiꝰ
figura quieuit iuxta puteū ſamarie: ꝛ petiit aquā ſa-
maritane. ſ. lachrymaruꝫ / a muliere ſamaritana. i. a
peccatrice anima. Joh. iiii.
¶ Septimo ꝛ vltio ꝯfeſſio dꝫ eſſe obediēs ꝛ prompta
vt. ſ. penitēs ſtudeat ſuſcipe ꝛ obſeruare ſacerdotiſ mā
data. Infirmus qui nichil vult facere ꝓ medico: vix
aut nunq̄ curatur a morbo. Unde obedīre dꝫ penitēs

non contendere. ſicut dauid qui dicebat. vt iumẽtum
fact⁹ ſuz apud te. ad iumẽtũ nãq3 nõ ꝑtinet ſibi onera
taxare vel iponere: ſz taxata ꝛ impoſita portare.
¶ Nota ꝙ triplex ẽ ꝯfeſſio. ¶ Prima ẽ ꝯfeſſio pctĩ. [Cordis]
de q̃ ps. Dixi ꝯfitebor aduerſũ me iniuſticiã meã dño.
In hoc aũt vbo tãgunt ſex q̃ dz vera ꝯfeſſio habere.
Primũ eſt premeditatio. qđ notatur cũ dicitur: dixi
Secuudũ eſt ꝯpunctio cordis et oris. vt ore ſimul et
corde fiat/quod notatur per: confitebor.
Tertiũ ẽ ꝙ ſit accuſãs nõ excuſãs qđ nõt p: aduſũ me
Quartũ ꝙ ſit de mal nõ de bonis qđ notat p iniuſticiã
Quintum ꝙ ſit propria. i. de peccatis ꝓpriis nõ alie
nis/quod notatur per: meam.
Sextum ꝙ ſit ad honorẽ dei ꝛ honeſtatẽ ſui qđ notat
per: dño. ꝛ talis ꝯfeſſio eſt vtilis. Unde ſequitur: ꝛ tu
remiſiſti impietatem peccati mei.
¶ Scđa eſt ꝯfeſſio laudis. de qua eccl'iaſtici vltimo [Laudis]
Cõfitebor tibi dñe rex ꝛ collaudabo. Uñ de his duob⁹
dicit pſal. Cõfitebimur tibi deus: cõfitebimur tibi. [Fidei]
¶ Tertia eſt ꝯfeſſio fidei. de q̃ Ro. x. Corde creditur
ad iuſticiã. ꝛc. ¶ Et nota ꝙ ꝯfeſſio i qua ſũt ſeptẽ ꝯdi
tiones ꝓdicte ꝯparat viele: i qua ſũt ſeptẽ corde. Uñ
viela ꝯfeſſionis q̃ hz iſtã ſeptuplicẽ cordã reddit i au
rib⁹ dei ſuauiſſimã ꝛ dulciſſimã melodiã. nec ẽ aliqđ
organũ muſicũ qđ ita libenter de⁹ audiat: ſicut verã
ꝯfeſſionẽ pctõꝝ. ꝛ iõ manus q̃ ſic tãgit vielã cõfeſſio-
nis corã deo: ſtatĩ reportat ſalariũ. i. veniã de oĩbus
pctis. Unde dr yſa. xliii. Narra ſi q̃d habes: vt iuſtifi
ceris. Et dauid ꝯſulit oĩb⁹ nimis. i. pctõrib⁹ penitẽti
bus q̃ volũt in curia regis eterni introire: vt tãgãt eo
modo vielã ꝯfeſſionis. vt ſupra dictũ eſt. Dicit ei ps.
Introite portas eius in confeſſione.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf